

være noget andet og noget mere end de døde Hjul i en Maskine, at de have en langt større Opgave, og at deres Opgave som bevægende Kraft eller som en Del af den bevægende Kraft ogsaa er af meget stor Betydning. Imidlertid er Forholdet det, at i Købstæderne er det alene Overlærerne, som efter den bestaaende Ordning have Ret til at blive tagne med paa Raad, naar der skal ske Forandringer i Forhold vedrørende Skolevæsenet.

I det Forslag, som foreligger i Øjeblikket, indeholdes der en Bestemmelse, der gaar ud paa, at for Fremtiden skal der kunne oprettes Lærerraad omkring i de danske Købstæder, saaledes at Lærerne ved Købstadskolerne kunne blive tagne med paa Raad i samme Tilfælde som Første- og Enelærerne paa Landet. Jeg tror, at denne Bestemmelse burde ændres derhen, at det ved Lov paabydes, at der skal oprettes saadanne Lærerraad — deri er jeg fuldstændig enig med de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Forholdet er jo det, at Købstadskolerne have for Øjeblikket en Masse gode Lærerkrafter. Om mange af dem maa det siges, at de ved rent personlig Dygtighed, ved Uddannelse, Kundskaber og Dannelse i det hele taget, absolut staa i lige Klasse og paa lige Fod med Overlærerne. Ikke saa ganske faa af Købstadskolernes Lærere have uddannet sig som særlige Faglærere, og de maa derfor ikke alene vedligeholde deres Kundskaber, men til Stadighed sørge for at udvide og udvikle deres Kundskabsmasse. Vi vide jo alle sammen, at de tekniske Skoler og Handelskolerne rundt omkring i Købstæderne i en ganske fortrinlig Grad bæres af Købstadskolens Lærerkrafter. Men naar nu det virkelige Forhold er dette, vil man ogsaa kunne forstaa, at der inden for Købstadlærernes Kreds findes en Trang til, at der maa blive indrømmet dem en lignende Stilling som raadgivende, som der er indrømmet Første- og Enelærerne paa Landet. Det har da ogsaa vist sig, at der inden for den Forening, som særlig repræsenterer Købstadlærerne, og som kaldes Købstadlærerforeningen, er en saadan Trang. Og det er ikke nogen lille Forening, det er ikke nogle faa misfornøjede Lærere, der her sige, hvad de ønske, det er en Forening, der for Tiden bestaar af omtrent 700 Medlemmer. Den har paa forskellig Maade, ved forskellige Lejligheder og ad forskellige Veje vist, at det, som er et af Købstadlærernes vigtigste

Ønsker, er, at det maa blive paabudt, at der oprettes Lærerraad ved Købstadskolerne.

Dersom man nøjes med at sige, at der kan oprettes saadanne Lærerraad, og dersom det bliver Kommunalbestyrelserne, i hvis Haand det bliver lagt, hvorvidt saadanne Raad skulle oprettes eller ikke, vil der i alle de Kommuner, hvor de kommunale Skoleautoriteter og Lærerne arbejde godt sammen, nok blive oprettet saadanne Lærerraad, men i de Købstadkommuner, hvor Forholdet mellem de kommunale Skoleautoriteter og Lærerne ikke er saa godt, som det burde være, vil man neppe faa noget Lærerraad. Jeg kan tale med derom. Jeg kender noget dertil, thi i den By, hvor jeg bor, Odense, er Forholdet mellem Skoleinspektøren og Købstadskolens Lærere aldeles ikke saadant, som det burde være. Jeg skal ikke udtale mig her om, paa hvis Side Skylden ligger, endskønt jeg er aldeles tilbøjelig til at tro, at det er Skoleinspektøren, der har den store Del af Skylden. Naa, imidlertid er Forholdet det, at Lærerne og Skoleinspektøren ikke arbejde godt sammen, og det kommunale Raad er tilbøjeligt til at staa paa Inspektørens Side. Jeg føler mig overbevist om, at dersom man i Odense Kommune maa gøre, som man vil, indrette Lærerraad eller lade være, bliver der ikke indrettet noget Lærerraad. Derfor tror jeg, at en Bestemmelse om, at man kan indrette Lærerraad ikke vil have nogen positiv Værdi for Lærerne i Byer, hvor Forholdet er, som det i Øjeblikket er i Odense. Jeg kan da heller ikke se andet, end at naar man fra de forskellige Sider er enig om, at et Lærerraad for Købstadskolerne er noget godt, maa man ogsaa kunne paabyde, at saadanne Lærerraad oprettes. Det kan paabydes for Skolernes Vedkommende ude paa Landet, at Første- og Enelærere skulle høres. Hvad skulde der saa være i Vejen for, at det ogsaa kunde paabydes, at Lærerne i Købstæderne skulle høres?

Den højtærede Kultusminister er jo ogsaa inde paa, at det er en udmærket god Ting, at have saadanne Lærerraad. Den højtærede Minister udtalte ved Forelæggelsen af det Lovforslag, vi behandle i Dag, følgende, som jeg skal tillade mig at oplæse: „I § 30 ønsker jeg en Bestemmelse om, at der ved Købstadskoler, hvor der er flere Lærere, kan oprettes Lærerraad. Det er noget, man vil sætte Pris paa, tror jeg, fra Købstadskolelærernes Side, og jeg tror ogsaa, at